

Barkóczy Ferenc-díj

Aleku Sztefka laudációja

Elhangzott 2014. november 14-én az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar alapításának 379. évfordulójáról megemlékező ünnepségen.

Aleku Sztefka 1985-ben szerzett oklevelet karunkon és a tanulmányi osztály kérésére a hivatal állományába került. 2001-ig több poszton is eredményesen végezte munkáját: tanulmányi előadóként, a diáktanácsadó iroda aktív munkatársaként, a tanárképzés felelőseként és az ügyfélszolgálat vezetőjeként. A kihívásokat és változásokat az előremenetel szempontjából pozitívan és rugalmasan értékelte, így megújulásra törekedve 2001-ben a Magyar Irodalom-és Kultúratudományi Intézet munkatársa lett. Sztefka nagy tapasztalattal és gyakorlati ismeretekkel látta el feladatát. Segítőkészségét és helyismeretét, jó kapcsolattartó képességét, eligazodását a hivatali ügykezelés néha bizony nem könnyű feltételei között az oktatók, illetve a hallgatók apró-cseprő és nagyszabású ügyeinek zökkenőmentes elintézésének szolgálatába állította. Korábbi ismeretségeit mindig az intézet érdekében mozgósította, megkeresve azokat a szálakat, amelyek segítségével egy-egy, helyben felmerült kérdésre választ lehetett adni. Részt vesz az Intézeti Tanács munkájában, jegyzőkönyvei utólag is eligazítanak az ott felmerült kérdésekben. A titkárság, évtizedes munkája következtében, amelyben a hivatali kötelességek mellett jelentős helyet tölt be a személyes jelenlét, a béke szigetévé vált, ahová oktatónak, hallgatónak, külsősnek nyugodtan be lehetett jönni, mert mindenki biztos lehet abban, hogy aktuális problémájára megoldást, vagy ahhoz közelebb vivő segítséget kaphat. Kedvességével mindig vidámodást hoz a reggelenként igencsak szürke falak közé, kopogó cipőjének hangja messziről tudatja a harmadik és negyedik emeleten, ki közeledik a fordulóban. Külön ki kell emelni, hogy a hallgatókkal messze a kötelezőnek mondható módot meghaladóan foglalkozik, a változó regisztrációs rendszerek kezeléséhez tanácsot nyújtva, rugalmasan kezelve a fogadóórakat, kizárólag az ő érdeküket szem előtt tartva.